

Защо съществува човечеството

Първо ми позволете да използвам тази възможност да пожелая на всички честита китайска Нова година!

Тъй като е Нова година, се предполага да кажа няколко празнични думи, каквито всички обичат да чуват, но виждам опасност, която все повече се приближава към човечеството. Заради това Боговете и Будите ме помолиха да кажа на всички същества в света няколко думи, които Боговете желаят да оповестят. Всяка дума разкрива небесни тайни и целта е хората да узнаят истината и да им се даде още една възможност да бъдат спасени.

Защо съществува човечеството? От формирането до края на дните, вселената преминава през дълъг процес от четири етапа: формиране, стабилност, упадък и разпад. Щом вселената достигне края на дните в крайния процес на „разпад“, всичко в космическата сфера, включително вселената, в която живеем, ще се разпадне без следа за един миг! Всички животи ще бъдат напълно заличени!

Когато човек умира, само физическото тяло на повърхността се разпада чрез остаряване, а изначалната душа (истинското аз не умира) ще се прероди в следващия живот. Вселената има формиране, стабилност, упадък и разпад, а човешките същества имат раждане, стареене, болест и смърт – това са законите на вселената. Дори Боговете минават през този процес, но при тях отнема много дълго време; по-великите Богове минават през дори по-дълъг процес. Раждането и смъртта им не са болезнени и те остават осъзнати за процеса; все едно обличат друго яке. С други думи, при нормални обстоятелства съществата няма да умрат. Ако вселената и космическата сфера се разпаднат в последния етап от формиране, стабилност, упадък и разпад, съществата вече няма да се прераждат и всички животи и материята ще спрат да съществуват – всичко ще се превърне в прах и ще се завърне в пустотата. Точно сега човешкият свят преживява последния етап на „разпад“ от процеса на формиране, стабилност, упадък и разпад. Всичко в края на дните става лошо, така че ще настъпи разпад и по тази причина човешкото общество е толкова хаотично. Хората нямат състрадателни мисли, сексуално разпуснати са, психиката им е извратена, шири се злоупотреба с наркотици и липса на вяра в Бог – масово се появяват хаотични явления. Това е неизбежно в края на дните на космическата сфера – това време вече е дошло!

Създателят цени Боговете и всички животи, които са добронамерени и красиви, както и прекрасните творения в космическата сфера, и ето защо по време на ранния етап от „разпад“ поведе група Богове да дойдат в най-външния слой от космическата

сфера (най-общо наричан „сферата отвъд Фа“), където нямаше никакви Богове, и създаде Земята. Земята не може да съществува самостоятелно и има нужда от система на кръговрат на животи и същества, сформирани в съответна космическа структура. Затова Създателят построи голямо пространство извън Земята; Боговете го наричат Трите сфери. Преди да започне спасението в края на дните, никой Бог, независимо колко високо е нивото му, не може да влиза или излиза от Трите сфери своеволно без позволение на Създателя. В обсега на Трите сфери има три основни нива. „Сферата на желанието“ обхваща всички същества на Земята, включително хората; втората сфера отвъд сферата на желанието е „сферата на формата“; следващото по-високо ниво е третата сфера, наречена „сферата без форма“. Всяка сфера е по-висша и по-добра от предишната, но нито една не може да се сравни с небесните владения в сферата на Фа и в сферата отвъд Фа. Небесата, за които хората често говорят, са небесата в сферата на формата и в сферата без форма, в рамките на Трите сфери. Тъй като всяка сфера има десет небесни нива, в Трите сфери има общо тридесет и три небесни нива, включително и самите три сфери. Човешките същества са в сферата на желанието, а това е най-нисшето ниво, където заобикалящата среда е най-враждебна. Човешките животи са болезнено кратки; най-страшното е, че човешкият свят няма никакви праведни принципи; във вселената човешките принципи са обърнати (с изключение на Фа принципите, които Боговете са преподали на хората). Например победителите стават крале, властта се печели чрез войни, силните са герои и т.н. В очите на божественото нито един от тях не е праведен принцип, защото властта се придобива чрез убийства и грабежи. Вселената и Боговете не са такива, но в човешкия свят това е необходимо и се използва, тъй като това са принципите в човешката сфера, а те са „противоположните принципи“, когато се сравнят с принципите на вселената. Ето защо, за да се завърне на небето, човек трябва да следва праведните принципи, за да „усъвършенства“ себе си. Някои хора водят малко по-добър живот от други и това доста им харесва. Това са хора, които сравняват себе си с други хора в същата тази сфера, докато животите им всъщност съществуват в сметището на космоса – нищо повече. Трите сфери са изградени в най-външния слой на вселената в космическата сфера и са направени от най-нисшите, най-груби и най-мръсни частици като молекули и атоми. В очите на Боговете тук е мястото, където се изхвърля боклукът във вселената. Ето защо Боговете смятат слоя молекулярни частици за мръсотия или кал, и това е най-нисшето място. Това е изначалният смисъл на религиозния израз „Бог създаде човека от кал“. Всъщност точно този слой материал, изграден от молекули, е бил използван за създаването на човешките същества.

Боговете са създали човешките същества по повеля на Създателя. Различните Богове са създали хора с различен външен вид според своя собствен образ и така има хора от бялата раса, жълтата раса, черната раса и т.н. Единственото им различие е външната форма, а животът в тях им е даден от Създателя. Ето защо те споделят общи ценности. Създателят поиска от Боговете да създадат хората, за да може Той да ги

използва в края на дните за спасението на всички същества в космоса, включително Боговете.

Тогава защо Създателят е поискал различните Богове да създадат човешките същества в такава нисша среда? Защото това е най-ниското ниво на вселената, то е мястото с най-много страдание. Страданието дава възможност на човек да се усъвършенства; страданието позволява на човек да изплати греховете и кармата. Насред страдание, ако човек може все пак да остане добронамерен, благодарен и да е добър, той ще извиси себе си. Нещо повече, спасението е процес отдолу-нагоре – трябва да започне от най-ниското място. Съществата на това място страдат; съществуват междуличностни конфликти заради личен интерес, условията на околната среда са сурови, а хората трябва да напрягат съзнанието и телата си, за да оцелеят, и т.н. Всичко това осигурява на съществата възможност да се извисят и да елиминират карма. Страданието може да намали кармата – това е сигурно. Насред страдание и конфликти, ако хората могат все пак да останат добронамерени, те ще натрупат заслуги и добродетел и животите им ще се извисят.

Достигайки съвремието, точно преди Създателят да започне да използва човешкото тяло за спасение на съществата във вселената, първоначалните животи в човешките тела са били заменени най-вече с хора, преродени от „Богове“. Така е, защото човешките тела могат да елиминират карма чрез страдание, докато хората успяват, в лишена от праведни принципи среда, да се придържат към праведните принципи, предадени от Боговете, и могат да останат добронамерени – тогава те могат да извисят нивото на своето същество. Краят на дните дойде, небесната порта в Трите сфери е отворена, а Създателят избира такива същества за избавление.

Всичко в космическата сфера и вселената е станало порочно в процеса на формиране, стабилност и упадък, и вече не е толкова добро, както в момента на първоначалното си създаване, така че всичко е поело към „разпад“. Тоест, всичко в космическата сфера е опорочено и никое същество не е така добро, както е било в началото. Никое същество вече не е чисто, всички имат карма, така че ще се сблъскат с унищожение. В религията този тип грях се нарича „първороден грях“. За да спаси космоса, Създателят поиска от множество Богове и Владетели да слязат в света и да станат хора – да страдат, да се подобряват, да намалят греховете и да претворят себе си в тази среда, за да могат да се завърнат в небесата. (Тъй като спасявайки съществата, Създателят същевременно пресътворява и вселената.) Новата вселена е абсолютно чиста и великолепна. Ако човек може да остане добронамерен в трудна обстановка, да остане верен на традиционните ценности, докато е изправен пред нападките на модерните разбирания, и все пак да запази вярата в божественото насред настъплението на атеизма и еволюционната доктрина – такива хора ще достигнат целта да бъдат спасени и да се върнат в небесните владения. Всички хаотични явления

са последните аранжировки на Боговете, които имат за цел да се провери дали съществата могат да бъдат спасени. В същото време страданието може и да намали кармата – всичко е направено за спасението на хората и връщането им в небесните райски места.

Това означава, че хората не живеят в този свят с цел да придобият така наречените постижения в обществото. Хората се мъчат в живота, трудят се усилено и се борят за придобивки с всички възможни средства, и това само ги опорочава. Слизането в света, за да бъдеш човек, е за премахване на грехове и карма и за да усъвършенстваш себе си добре. Човешките същества са дошли в света, за да бъдат спасени и са станали хора, за да чакат Създателя да ги спаси обратно в райските владения. Докато чакат, те трупат заслуги и добродетел живот след живот, и това е целта на прераждането. Хаотичният свят е, за да може всички същества да реализират своята същност. Насред трудностите обаче някои хора са потърсили помощта на Боговете, но не са получили каквото са поискали, затова са започнали да отхвърлят Боговете. Оттам те са стигнали и по-далеч и са се противопоставили на Боговете, а някои дори са поели по демоничен път и са натрупали нова карма. Такива хора трябва бързо да се променят, да потърсят прошка от Боговете и да се покаят, за да им бъде даден шанс. Всъщност всичко в живота, дали човек трябва да получи нещо или не, е резултат от кармични последствия от добрите или лошите му постъпки в миналия живот. Броят благословии и количеството добродетел, придобити в миналия живот, определят колко късмет ще има човек в този или в следващия живот. С повече благословии и добродетел човек може в следващия живот да ги размени за висок пост и заплата, или за разнообразни успехи и благословии, включително за това да има щастливо семейство, или колко добре ще се справят децата му. Това е основната причина някои хора да са богати, някои да са бедни, някои да заемат високи постове, а други да нямат дом, където да се приберат; не е както твърди демоничната реторика за равнопоставеност, пропагандирана от злата Комунистическа партия. Вселената е справедлива. Съществата биват награждавани с благословии за добрите дела, а за лошите ще трябва да платят ако не в този живот, то в следващия. Това е абсолютният принцип на вселената! Небето, Земята, Боговете и Създателят са състрадателни към съзнателните същества. Небето, Земята, хората и Боговете – всички те са сътворени от Създателя, който изобщо няма да се държи с някои същества добре, а с други – зле. Причинно-следствените връзки и кармичното възмездие – те са истинската причина хората да са благословени в живота, или не.

Печалбата или загубата всъщност се проявяват точно като обикновени явления в обществото, но в корена си те са предизвикани от самите животи – човек жъне каквото е посял. Но дали човек има нещо или не, дали печели или губи, ще се прояви в човешкото общество в съответствие с условията в човешкото общество. Ето защо, независимо дали сте бедни или богати в живота, вие трябва да вършите добри дела,

да не вършите злини, да останете добронамерени, да уважавате небесата и Боговете и да помагате на другите с радост. По този начин ще съберете благословии и добродетел и ще бъдете възнаградени в следващия живот. В миналото възрастните хора в Китай често казваха, че човек не бива да се оплаква, ако страда малко в този живот, а трябва да върши повече добри дела и да събира повече добродетел, така че в следващия живот нещата да са по-добре. С други думи, ако не сте вършили добрини или не сте събрали благословии и добродетел в предишния си живот, няма смисъл да искате помощ от Боговете. Вселената има свои принципи, които и Боговете трябва да спазват. Ако Боговете правят неща, които не се предполага да правят, те също ще бъдат наказани. Не е толкова просто, колкото си мислят хората. Мислите ли, че Боговете трябва да ви дават каквото поискате? Изискването е да сте събрали благословии и добродетел от предишния си живот; трябва да дадете благословии и добродетел в замяна на желаното! Това се определя от Фа принципа на вселената. Но от фундаментална гледна точка това не е истинската цел на събирането на благословии и добродетел. Хората трупат благословии и добродетел в живота, за да построят и прокарат път за завръщане на Небето, което е ключово; те не са, за да бъдат разменени за краткотрайното щастие в един човешки живот!

Учителя Ли Хонгджъ

На 29-я ден от 12-я месец в годината на Черния воден тигър
20 януари, 2023 г.

(преведено от английския превод на Синия екип)